

Arrest

nr. 232 457 van 11 februari 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. JANS
Jaarbeurslaan 17 / 12
3600 GENK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 7 februari 2020 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 28 januari 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2020 om 11 uur.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. JANS, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 6 juni 2013 werd verzoeker aangetroffen bij een politiecontrole en nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.2. Verzoeker werd op 23 maart 2014 opnieuw aangetroffen en de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam nogmaals een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.3. Op 17 mei 2017 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging wederom een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van verzoeker.

1.4. Verzoeker werd op 24 oktober 2019 aangetroffen met een valse Roemeense identiteitskaart en de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie nam op 25 oktober 2019 ten aanzien van verzoeker een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod.

1.5. De gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie nam op 28 januari 2020 ten aanzien van verzoeker, die opnieuw werd aangetroffen bij een politiecontrole, de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Deze beslissing, die verzoeker dezelfde dag ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Aan de Heer, die verklaart te heten:

naam: [S.]

voornaam: [B.]

[...]

nationaliteit: India

In voorkomend geval, alias: [T.I.] [...] Roemenië – [S.B.] [...] India – [S.B.] [...] India – [S.B.] [...] India

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- ☐ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;
- ☐ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;
- ☐ 12° wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor valsheid in geschriften en gebruik ervan + aanmatiging naam. (PV HA.21.L7.000641/2020 van de politiezone van GINGELOM/NIEUWERKERKEN/SINT-TRUIDEN). Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 25.10.2019.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

☐ artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

☐ artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggedrijving valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt;

In voorkomend geval, alias: [T.I.] [...] Roemenië – [S.B.] [...] India – [S.B.] [...] India – [S.B.] [...] India

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 06.06.2013, 23.03.2014, 17.05.2017, 25.10.2019. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissingen heeft uitgevoerd.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 25.10.2019. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor valsheid in geschriften en gebruik ervan + aanmatiging naam. (PV [...] van de politiezone van GINGELOM/NIEUWERKERKEN/SINT-TRUIDEN). Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene naar de grens te doen terugleiden, nadat de grens werd bepaald, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggrijping valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt;
In voorkomend geval, alias: [T.I.] [...] Roemenië – [S.B.] [...] India – [S.B.] [...] India – [S.B.] [...] India

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.
Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 06.06.2013, 23.03.2014, 17.05.2017, 25.10.2019. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissingen heeft uitgevoerd.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.
Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 25.10.2019. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor valsheid in geschriften en gebruik ervan + aanmatiging naam. (PV [...] van de politiezone van GINGELOM/NIEUWERKERKEN/SINT-TRUIDEN). Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Het was niet mogelijk betrokkene te horen bij de politie gezien de taal. Daarom zal betrokkene zo snel mogelijk uitgebreid verhoord worden in het gesloten centrum en zal er een beoordeling gemaakt worden van artikel 3 en 8 EVRM.

Gezien betrokkene niet in het bezit is van de vereiste documenten, zal de grens worden bepaald nadat het risico op schending van artikel 3 EVRM werd onderzocht. Er zal ter zake een nieuwe beslissing genomen worden waarbij de grens wordt bepaald en waartegen een schorsend beroep bij de RVV kan ingesteld worden.

De terugleiding naar de grens zal enkel kunnen worden uitgevoerd wanneer de grens is bepaald.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggrijping valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt;
In voorkomend geval, alias: [T.I.] [...] Roemenië – [S.B.] [...] India – [S.B.] [...] India – [S.B.] [...] India

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.
Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 06.06.2013, 23.03.2014, 17.05.2017, 25.10.2019. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissingen heeft uitgevoerd.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 25.10.2019. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken teneinde de grens te bepalen.”

Dit is de bestreden beslissing.

1.6. Verzoeker diende op 30 januari 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad dient allereerst te duiden dat, overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tegen een maatregel van vrijheidsberoving die werd genomen met toepassing van artikel 7 van dezelfde wet een beroep kan worden ingesteld bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats of de plaats van aantreffen van de betrokken vreemdeling. Artikel 72, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet. De Raad heeft derhalve, nu de wetgever deze bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander rechtscollege heeft toevertrouwd, geen rechtsmacht om te onderzoeken of de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering in overeenstemming is met de wet.

Het beroep is dan ook onontvankelijk in de mate dat het is gericht tegen de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering.

2.2. Inzake het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten dient er daarnaast op te worden gewezen dat artikel 39/57, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet het volgende bepaalt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of teruggrijpingsmaatregel wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”

Verzoeker betwist niet dat hem reeds op 6 juni 2013, op 23 maart 2014, op 17 mei 2017 en op 25 oktober 2019 bevelen om het grondgebied te verlaten werden ter kennis gebracht. De bestreden beslissing is dus een herhaald bevel om het grondgebied te verlaten. Bijgevolg diende een beroepstermijn van vijf dagen te worden gerespecteerd. Verzoeker heeft evenwel pas op 7 februari 2020 een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend, terwijl de bestreden beslissing hem reeds op 28 januari 2020 ter kennis werd gebracht. De door de wetgever vastgelegde beroepstermijn van vijf dagen werd dus miskend. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132 671).

Verzoeker voert aan dat artikel 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) primeert op de nationale wetgeving en dat hij recht heeft op een effectief rechtsmiddel.

De bepalingen van artikel 13 van het EVRM staan er evenwel niet aan in de weg dat de nationale wetgever een termijn vastlegt waarbinnen een rechtszoekende een procedure dient in te stellen. Voormelde verdragsbepaling op zich laat dan ook niet toe te af te wijken van de door de wetgever vastgelegde beroepstermijn.

Verzoeker heeft wel de mogelijkheid om aan te tonen dat zijn laattijdig optreden aan overmacht te wijten is. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, *RW* 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)* in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Verzoeker zet uiteen dat hij op dinsdag 28 januari 2020 administratief van zijn vrijheid werd beroofd en dat een medewerker in het gesloten centrum waar hij was opgesloten pas op vrijdag 31 januari 2020, na de kantooruren, zijn aanvraag om te kunnen genieten van juridische tweedelijsbijstand aan het bureau voor juridische bijstand overmaakte. Hij stelt dat het bureau voor juridische bijstand pas op maandag 3 februari 2020 in de namiddag een advocaat aanstelde.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij onmiddellijk nadat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten hem ter kennis werd gebracht aan een medewerker in het gesloten centrum verzocht om een aanvraag om te kunnen genieten van juridische tweedelijsbijstand over te maken aan het bureau voor juridische bijstand en dat het feit dat pas op vrijdag 31 januari 2020 een verzoek om juridische tweedelijsbijstand werd verzonden dus niet het gevolg is van een zijn eigen talmen. In dit verband moet worden opgemerkt dat verzoeker op 30 januari 2020, nadat hij reeds op 28 januari 2020 met behulp van een tolk was gehoord bij de politiediensten, nog bijkomend en opnieuw met behulp van een tolk werd gehoord, zodat niet kan worden aangenomen dat hij zich niet verstaanbaar kon maken en niet de kans had om juridische bijstand te vragen. Daarnaast moet worden gesteld dat het hoe dan ook vaststaat dat verzoeker op de laatste dag van zijn beroepstermijn beschikte over een raadsman. De beroepstermijn verstreek immers op zondag 2 februari 2020 en artikel 39/57, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet voorziet dat indien de vervalddag een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag is de vervalddag wordt verplaatst naar de eerstvolgende werkdag. De toelichting van verzoekers raadsman dat hij nog contact diende te nemen met zijn cliënt en zich diende te vergewissen van diens situatie laat de Raad niet toe te concluderen dat het niet mogelijk was om nog tijdig een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen.

Er dient daarenboven te worden opgemerkt dat aan verzoeker reeds verscheidene bevelen om het grondgebied te verlaten werden ter kennis gebracht. Verzoeker wist dus ook of behoorde te weten dat indien verweerder hem zou aantreffen deze, nu zijn verblijfssituatie niet is gewijzigd, zou beslissen tot de afgifte van een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten. Hij had dus ook voor de bestreden beslissing werd genomen ruim de tijd om contact op te nemen met een raadsman, om zich te informeren omtrent beroepstermijnen en om de nodige voorbereidingen met het oog op het instellen van een beroep te treffen.

De bewering van verzoeker dat hij in het gesloten centrum waar hij wordt vastgehouden een informatiebrochure kreeg in een taal die hij niet machtig is doet geen afbreuk aan het voorgaande.

Enige vorm van overmacht wordt niet aangetoond.

Het tegen het bevel om het grondgebied te verlaten ingestelde beroep is onontvankelijk *ratione temporis*.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid, van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend twintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. DE BOECK